

OVERSCHIE SCHAAKT

***BOTHOF'S COPIJ HAALT
DE DEADLINE NIET!!!!***

Afzender:

Schaakgenootschap Overschie
Postbus 10207
3004 AE Rotterdam

M. Degeling
Joliotplaats 388
3069 TL Rotterdam
Nederland

MEI 1996

JAARGANG 4 NUMMER 3

OVERSCHIE SCHAAKT

Clubblad van het Schaakgenootschap OVERSCHIE Opgericht 23 januari 1936

Hoofdredacteur: Maurits de Jong Holterberg 76 010 4516353
2905 NG Capelle a/d IJssel

Verenigingsadres: Postbus 10207, 3004 AE Rotterdam
Verenigingsavond: Elke vrijdag van 20.00 tot 24.00 uur
Verenigingslokaal: Rodenburgstraat 59 3043 TT Rotterdam 010 4156189

Postgirorekening: 693389 t.n.v. penningmeester S.G. Overschie te Rotterdam
Bankrekening: 25.46.81.018 t.n.v. Schaakgenootschap Overschie
Contributie: Senioren f 130,- per jaar
 Junioren f 87,- per jaar
 Aspiranten f 65,- per jaar
 Huisgenootleden en dubbelleden 5% korting.

BESTUUR

Voorzitter	F F van den Bergh	Chopinstraat 185 2906 LH Rotterdam	010 2021169
Vice-voorzitter	C W Feelders	Vlietstraat 27 3295 GM 's Gravendeel	078 6733722
Secretaris	A A M de Greeve	P Postlaan 77 3042 CJ Rotterdam	010 4372782
Penningmeester	T Jorem	Sidelingeplein 176 3043 GV Rotterdam	010 4156714
Wedstrijdleader	E Brandenburg	Bergselaan 61 3037 BB Rotterdam	010 4667733
Jeugdleader	J v d Meer	Rott. Rijweg 18 3043 BK Rotterdam	010 4622383
Public Relations	J P v Steenis	Söderblomplaats 444 3069 SM Rotterdam	010 4218474
Comm. v materiaal	G J Ton	Graswinckelstraat 43a 3043 SE Rotterdam	0104624387

DEADLINE VOLGENDE NUMMER
16 augustus 1996

REDACTIONEEL

Bier ! sprak de redacteur lichtelijk geïrriteerd, want hij had grote moeite om iets zinnigs voor alweer een redactioneel te verzinnen. Miljoenen alcoholmoleculen stroomden zijn getergde lichaam binnen en deden daar hun heilzaam werk. Zowaar, ergens ver weg, in de diepste diepten van zijn brein, deden de weinige overgebleven neuronen met merkbare tegenzin hun werk. Er ontstond iets van een gedachte, een idee !!!

Hij zou verhalen over de laatste competitiewedstrijden, over het spannende slot van de interne competitie en de aanstaande ontmoeting met de mannen uit Brugge. In meeslepend proza zou hij de lezers uren lang doen genieten van de ongekend grote hoeveelheid copy die hij en zijn mederedacteuren hadden ontvangen.

Hij zou middels diepgravende analyses het schaakspel tot in de kern doorgronden en voor de clubleden inzichtelijk maken. Hij zou gewoon weer een perfect clubblad maken.

Gewoon geen gedoe, copy verzamelen (afdwingen !), redigeren, het geheel verfraaien middels een pakkende lay-out en klaar is Anatoly.

Het gebeurt niet vaak, maar dan toch in dit blad: een echt artikel van Jim Klinge, in diepgang en omvang zelden vertoont. De redactie was dan ook zeer verheugd om van Jim te vernemen dat hij voortaan in ieder nummer een dergelijk groots artikel zal plaatsen.

Mauritz legt de Svesjnikov uit voor jeugdspelers en de Ruyt gaat verder met zijn stukken over Lasker.

Het is de redactie zelfs gelukt de 'onleesbare' floppen van Taco Wirschell te ontcijferen. Mocht u ooit zulke floppen van Taco krijgen, voeg dan de volgende regel aan uw config.sys toe:

```
device=c:\dos\driver.sys /f:1 /b:2
```

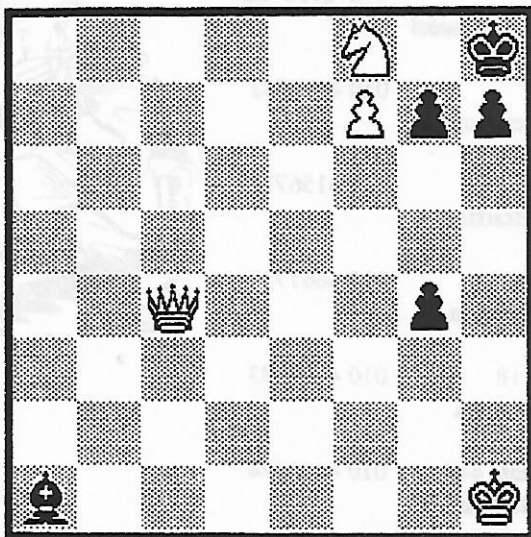
Ons scheidend bestuurslid Dr. Friet verblijdt ons voor de laatste keer met zijn Freudiaans getint gedachtengoed.

Op de valreep zijn nog artikelen van Albert Segers, Robbert Folkink en Hans Brobbel toegevoegd om het geheel, samen met enkele mededelingen van het bestuur, compleet te maken.

Niet vergeten de bijdrage van Johan te bestuderen (lezen alleen is niet genoeg) en onderstaande data in uw agenda te noteren:

Zaterdag 25 mei spelen we de return tegen Brugge; aanvang 10 uur in ons clublokaal.

Woensdag 29 mei de schaakintrodactie; zie verderop in dit blad.

de redactie

Hans Brobbel
Mauritz de Jong
Ronald Ruytenberg

Wit geeft mat in drie zetten S Lloyd

Oplossing van het probleem van Bogdassarjanz uit het vorige clubblad:

1. Ta1-d1, Da1xh8 2. Td1xf1+, Kf8xg8 3. Kd7-e8, Pd8-e6 4. Tf1-g1+, Pe6-g7 5. Ke8xe7 pat !

AANKONDIGING

Op woensdag 29 mei wordt de eerste 'Schaakintroductie' gehouden in ons clublokaal.

Wat is dat, een 'Schaakintroductie' ?

De 'Schaakintroductie' is een mengeling van verhalen, bijzondere stellingen, mooie partijen, grappige gebeurtenissen, prachtige offers, afgrijselijke blunders, subtiele zetten en nog veel meer.

Voor wie is de 'Schaakintroductie' bedoeld ?

Voor iedereen die geïnteresseerd is in het schaakspel en de spelregels beheerst.
Het programma beoogt interessant te zijn zowel voor clubschakers als voor thuischakers/sters.
De gevarieerdheid van het programma staat er borg voor dat met name thuischakers een plezierige avond zullen beleven.

Wie geeft de 'Schaakintroductie' ?

Ronald Ruytenberg, prominent lid van het SchaakGenootschap Overschie.

Wanneer, waar en hoe laat ?

De 'Schaakintroductie' wordt gehouden op woensdag 29 mei, in de speelzaal van het SchaakGenootschap Overschie, Rodenburgstraat 59 en begint om 20.00 uur.
Het programma duurt tot ongeveer 22.00 uur; daarna is er uiteraard gelegenheid tot napraten en, voor wie het niet laten kunnen, schaken tot

Aanmelden ?

Kan op 3 manieren: middels onderstaande aanmeldstrook, mondeling bij een van de redactie- of bestuursleden op de clubavond of telefonisch op 010 - 2622995.

Kosten ?

De 'Schaakintroductie' is geheel gratis, inclusief het eerste kopje koffie.
Voor niet-clubleden zijn gratis exemplaren van het clubblad beschikbaar om mee naar huis te nemen.

Ja, ik meld me aan voor de 'Schaakintroductie' op woensdag 29 mei.

Naam:

Adres:

Ik ben wel/geen lid van een schaakclub.

Telefoon:

Beste Wil

Ook wij zijn erg geschrokken toen wij het bericht kregen dat jij met spoed moest worden opgenomen. Zo geheel onverwachts, zonder aanwijzingen, zelfs zonder klachten, kreeg je het te horen, en wel van een arts die het nogal hard vertelde. Je wereldje zakte toen geheel in elkaar, maar gelukkig, nu een paar weken later, zie je het toch weer wat anders en zelfs de toekomst is weer iets fleuriger.

Wil, de schakers wensen jou het aller aller beste. Ze wensen je een zonnige toekomst, zonder storm of zware bewolking, dat je weer snel de koffie in zal schenken en het pilsje zal pakken, (we missen je wel, al word je goed vervangen).

In ieder geval Wil, wij wensen je dat toe, wat jij maar te wensen hebt.

Wil tot spoedig.

namens alle leden

Frits van den Bergh

Aangeboden door de Verenigde Spaarbank ter gelegenheid van de Simultaansceance in De Doelen te Rotterdam met de heren Karpov en Van der Wiel op 2 mei 1987.

Bovenstaande foto toont een aantal schakers op een trap (sommigen plegen afleidingsmanoeuvres door een geforceerde grimas te tonen); velen bekenden uit het Rotterdamse schaakleven zijn met enige moeite te herkennen.

De enige die er direct uitspringt is secr. Lou de Greeve (vooraan links).

Twee plaatsen rechts daarvan staat een man, gevreesd om zijn flipperkastkwaliteiten, waarvan de redactie de naam even ontschoten is.

OVERSCHIE I

Het seizoen zit er op.
Het was er eentje van mooie hoogte- en diepe dieptepunten.
De beste wedstrijd was de uitwedstrijd tegen het sterke Panfox. (ronde 5)
Een wedstrijd die uiteindelijk in 4-4 eindigde.

Door het gelijke spel bleven we in de top meedraaien, 3e met kans op meer vanwege een nog te spelen wedstrijd tegen medekoploper PION Groesbeek.

Want van de 3 poules in de 2e klasse promoveert ook de beste nummer 2.

In de zesde ronde (03-02-1996) moest er worden gespeeld tegen het zwakke de Wolstad. Dankzij een remise van Mauritz (u begrijpt dat ik dit wel moest vermelden van de hoofdredacteur) werd het een benauwde 4.5-3.5
Wel winst, maar geen resultaat om trots op te zijn.

In ronde 7 had het allemaal moeten gebeuren. Uit tegen PION in het verre Groesbeek.

Het leek een grote overwinning te gaan worden.

Helaas liep het wat anders. Gewonnen en gelijke stellingen werden in tijdnood uit handen gegeven. Het resulteerde in een nederlaag. (3.5-4.5)

De kater kon zelfs met hele ladingen bier niet worden weggespoeld.

Het seizoen was voorbij.

De laatste 2 ronden eindigden in 4-4.

Uiteindelijk was een derde plaats ons deel.

Ronald Verbeek

nieuws uit de
onderbonden

Overschie II

Helaas heeft het tweede dit jaar niet gepiekt. Een derde plek in de promotieklasse is niet goed, maar ook niet slecht. Wat jammer is dat we al snel uitgeschakeld waren voor de hoofdprijs, na nederlagen in de 2e ronde (Spijkenisse) en 3e ronde (RSR Ivoren Toren) tegen respectievelijk de uiteindelijke nummers 2 en 1.

Hoe de nederlaag tegen Spijkenisse tot stand kwam, kon u al in een vorig clubblad lezen. Kortweg: file bij de Benelux tunnel. De nederlaag tegen RSR kwam nog harder aan. Tot aan de 1e tijdnoodcontrole leken we op een ruime overwinning af te stomen. Maar juist in die fase was RSR veel gehaaid en wist zelfs een 4½-3½ overwinning uit het vuur te slepen.

De strijd was daarna gestreden. Overwinningen bij het gezellige (ahum) Moerkapelle en Rotterdam 4, gelijkspelen in de laatste 2 ronden tegen NRSW Wilhem Steinitz en Schiebroek/West-Regina. Onbedreigd derde dus.

Individuele prestaties waren er van Hans Gijswijt, die de laatste ronden zich goed bewees op bord 1, en voor Pim Kleinjan, die met 4 uit 6 topscorer werd van het tweede.

Volgend jaar geen files en een betere mentale voorbereiding op de uitvluggerfase, en we kunnen echt meedoen om promotie naar de landelijke competitie.

Taco Wirschell

Open brief aan Maurits de Jong

Rotterdam, 2 mei 1996.

Beste Maurits,

Ik zal deze brief vriendelijk beginnen.

Het is altijd een plezier om tegen jou te schaken. Je durft het aan om hoofdvarianten te spelen van scherpe openingen, ook al ken je die niet van haver tot gort. Nee, op jouw bord niet van die slappe zijvariantjes die de schakers uit het eerste spelen. Bovendien is het schaken met een lach, geen saai gezicht van jouw kant.

Ook in het tweede ben je een steunpilaar voor de teamcaptain. Je loopt veel rond, kijkt bij andere bordes en levert daar commentaar op. Niet dat achter je bord zitten, één keer opstaan om een colaatje te nemen. Veel rondlopen, veel bier bestellen, ook handig voor de teamcaptain.

En dan ineens vorige week, op een gezellig snelschaakavondje, vertel je dat je bij SO '81 wilt gaan spelen, in het eerste. Ik snap daar nou helemaal niets van. Wat heb je daar nou te zoeken? OK, je wordt binnenkort vader, maar daarom hoef je niet al in een bejaardentehuis te gaan zitten. OK, Jan speelt daar, maar daarom is het nog geen gezellige club. OK, Gerard Kastelein (ex Overschie-1) is jou voorgegaan, maar als één koe in de sloot springt, dan doe jij dat toch ook niet? Ik snap er niks van.

Is het misschien de sfeer van Overschie die je niet aanstaat. Een sfeer van een sterke schaakvereniging, waarvan de leden (van het 1e t/m het Bachus-team) ook nog graag na afloop naar het café gaan. Ben je misschien dat beu? Of is het misschien omdat jij de concurrentie voor het eerste niet aandurft. Dat zal het zijn. Het is de leeftijd, de zoektocht naar zekerheid. In dit geval, zekerheid om in het eerste, 'het hoogste', team te spelen.

Ben je naar dat niveau afgezakt? Wil je naar dat niveau afzakken? Ga vooral je gang. Doe maar waarvoor je geschapen bent. Maar kom dan na 1 jaar niet zielig terug omdat Overschie 2 wel gepromoveerd is naar de KNSB, en SO niet.

Ik kan nog niet op je schelden, ik ben nog te gechoqueerd. Maar dat komt nog wel. Lafaard.

Taco.

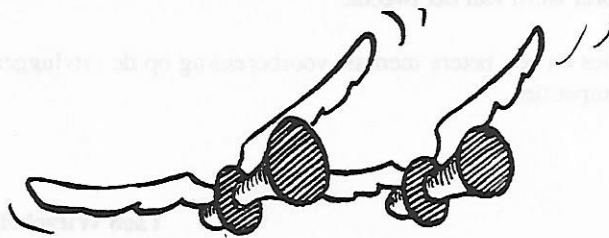
Geachte Dr. Friet,

In het vorige clubblad publiceerde u een grondige analyse over mijn persoonlijkheid. Warempel, ik ben onder de indruk van uw analysecapaciteiten. Ook al kloppen de feiten die u noemt niet geheel met mijn antecedenten, toch zijn de gevolgtrekkingen zeer raak.

Ik kijk dan ook uit naar een kopie van de uitgebreide analyse. De f.100,- daarvoor kunt u verwachten op uw rekening.

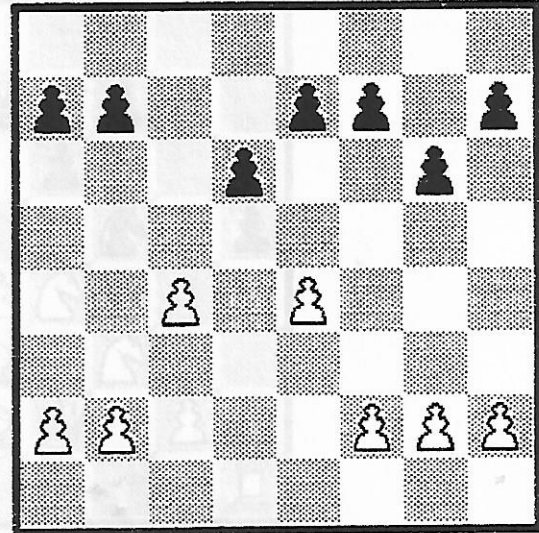
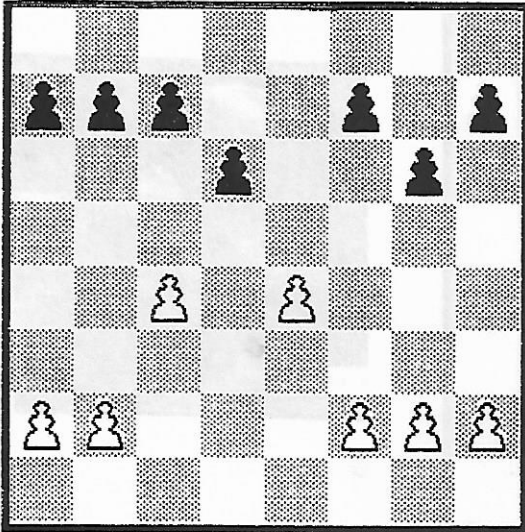
Hoogachtend,

T. Wirschell,
psychopaat.

Vergelijkend warenonderzoek:

Omdat vergelijken een van de beste methoden van studeren is, wil ik in dit stukje de volgende typen stellingen vergelijken:

De stellingen lijken erg op elkaar. Het verschil zit hem in de positie van de zwarte e(c)-pion

Positie A kan ontstaan uit openingen als het Koningsindisch of de Moderne verdediging. Positie B kan ook uit het Koningsindisch ontstaan maar staat vooral bekend als de Maroczy-opstelling van het Siciliaans. Ik ben in beide posities van zwarte koningsloperfianchetto uitgegaan.

In dit stukje wil ik allereerst onderzoeken waar het zwarte tegenspel in de positie A op gebaseerd is en wanneer en waarom hij wel of geen tegenspel krijgt.

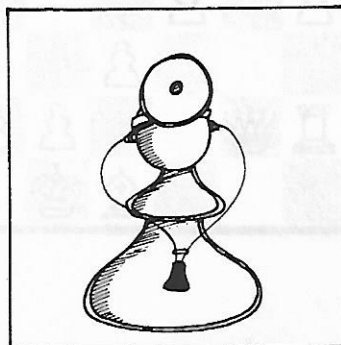
In zijn boek Middenspel-deel 1, het boek waar ik schaken uit heb geleerd, schrijft Euwe over positie A, het volgende:

"Het is beslist geen toeval dat deze pionnenstelling in meestertoernooien bijna niet meer voorkomt. Wits positioneel overwicht - de grootste bewegingsvrijheid - heeft een blijvend karakter, en zwarts kansen zijn dus alleen gebaseerd op de verzwakkingen die na een succesvolle verdediging in de vijandige stelling kunnen ontstaan."

(De eerlijkheid gebied te zeggen dat Euwe het in bovenstaand citaat over de opstelling met de witte pion op c2 had, maar met de pion op c4 is het witte centrumoverwicht mijns inziens nog groter)

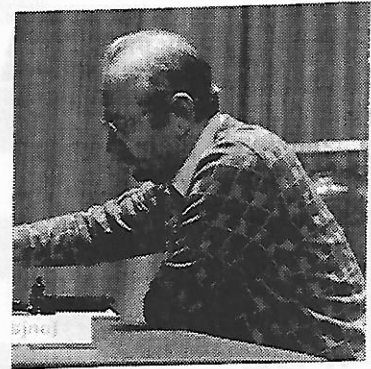
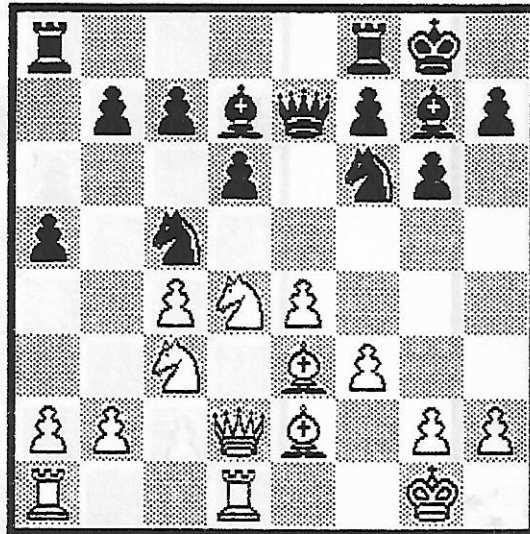
Een interessant citaat.

Wat je er uit kunt opmaken is, denk ik, dat ook in het schaken de tijden veranderen. Zo'n kwart eeuw geleden waren damegambiet, dameindisch en nimzoindisch de geeikte, meest gebruikte openingen om 1.d4 tegen te spelen. In deze openingen bezet zwart direct of indirect het veld e4 om te voorkomen dat wit het gehele centrum bezet.

Als je het spel van moderne topschakers als Kasparov en Kramnik, Shirov vergelijkt met dat van de schakers die in het begin van de jaren tachtig de dienst uitmaakten, zoals Anderson, Ribli en Portisch valt op dat de klassieke centrumstrategie niet meer heilig is.

Al beweerd Victor Kortstnoy, een speler van beide tijden, nog wel dat het spelen van koningsindisch op een gestoord gemoedsleven duidt, teveel hebben de witte in deze opening in het zand moeten bijten om vol te blijven houden dat het zwarte spel niet meer dan 'hopen op een trucje' is.

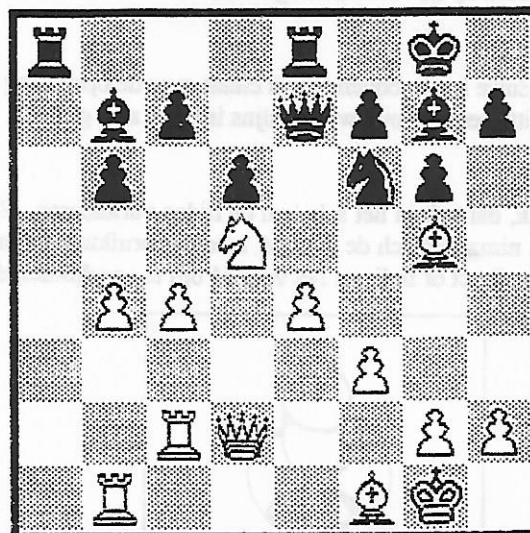

Nu een voorbeeld waarin zwart niet genoeg tegenspel krijgt.

Deze stelling had ik in onze KNSB-wedstrijd tegen PION op het bord. Van enig tegenspel is geen sprake.

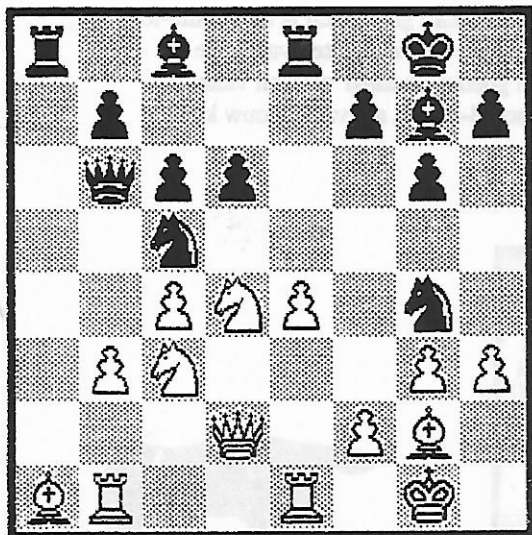
Doordat zwart zijn stukken niet handig heeft neergezet kan hij geen ..c6 meer spelen op straffe van verlies van de d-pion. Dit betekent dat hij voortdurend rekening moet houden met de zet Pd5.

Er volgde 1.Lg5 Pe6? 2.Pxe6 Lxe6 3.c5! met groot voordeel, dat ik tot winst wist te brengen. 1..Pe6, gebaseerd op het trucje 2.Pd5? Pxd5! is erg onlogisch. Zwart heeft zijn paard op c5 zojuist nog ondersteund met ..a5 en haalt het nu vrijwillig weg. Dat kan niet goed zijn. Beter lijkt mij ..Lc6 om Pd5 met de looper te kunnen nemen. Wit begint dan een langzaam plan met b3-Tb1-a3-b4 om het paard te verjagen. Hier blijkt een groot verschil tussen positie A en de Maroczy-opstelling waar de zwarte pion van c7 op e7 staat.

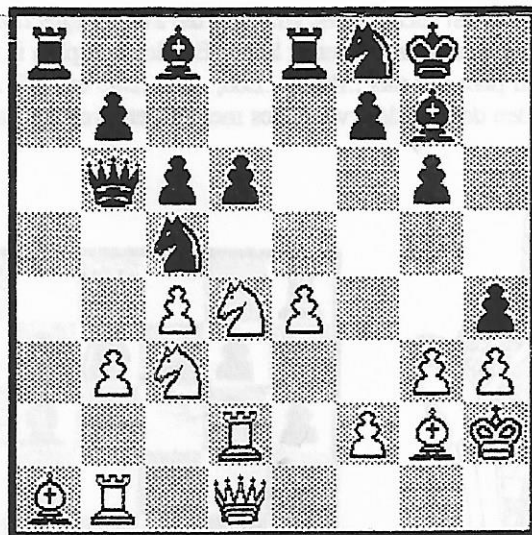

In die variant kan zwart het zich veel meer permitteren af te wachten en wel hierom: In een Konings-Indische drierijer zoals in mijn partij ontstaat vroeg of laat een stelling als diagram 4. Als zwart dit gevaarlijke paard neemt, wat hij op den duur wel moet, blijft hij met een dodelijke zwakte op c7 zitten. In de Maroczy, met de zwarte pion op e7 zou wit dus logischerwijze met e-pion terug moeten nemen om de zwarte e-pion op de korrel te nemen. Met de c-pion nemen leidt immers slechts tot een open c-lijn die meestal in ruil en vervlakkingen uitmondt. Maar de e-pion is veel moeilijker aan te vallen en veel makkelijker te verdedigen (door o.a. de koning) dan de c-pion! In de Konings-Indische drierijer moet zwart dus actiever opzoek naar tegenspel. Het voordeel dat hij hierbij heeft is dat zijn dame en koningstoren door de ontbrekende e-pion makkelijker richting vijandige koning kunnen.

Hoe een stelling er uit ziet waarin de zwarte strategie geslaagd is kan het best worden gedemonstreerd met twee diagrammen van een van de grootste pioniers van deze stelling, David Bronstein.

17... Txa1 !! 18.Txa1,Pxf2 !!

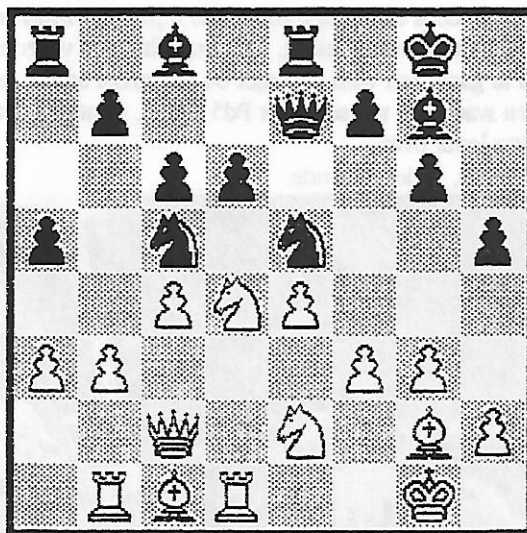

20...Txa1 !! 21.Txa1,Lxb4 22.Txd4,Pxb3 23.Txd6,Dxf2

Zie Tactics in the Kings-Indian (Nesis)

Belangrijke lessen die we uit de stellingen kunnen leren:

1. maak je niet te veel zorgen om d6 (speel c6)
2. verzwak de witte damevleugel met a5 en a4
3. probeer pestzetten als Pg4
4. schroom niet je h-pion als stormram te gebruiken

"Friday — good! Chess night!"

Een prachtige stelling vind ik persoonlijk de volgende.

Kasparov heeft zojuist ..h5! gespeeld. Hij dreigt hiermee ..h4

Salov speelde zelf h4 om dit te voorkomen. Met als belangrijke winst voor zwart dat na f4 het paard op g4 een sterk veld vindt.

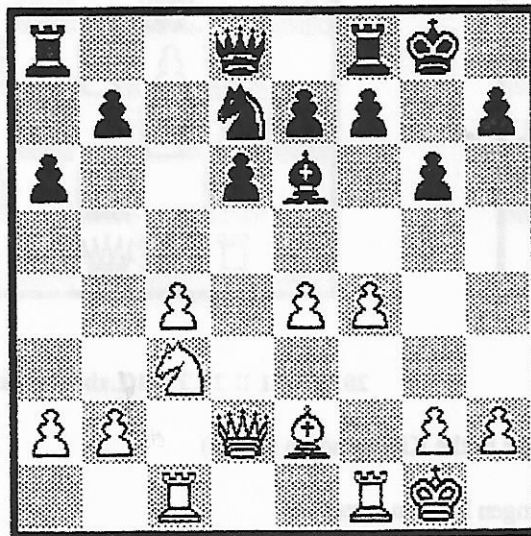
Een belangrijk detail om te onthouden!

Vooraf de manier waarop Kasparov zijn paarden opstelt en ondersteunt met zijn randpionnen vind ik schitterend.

In de Maroczy-opstelling is zwart gedwongen zich passiever op te stellen omdat hij dus onder andere de open e-lijn mist.

De dame kan zich alleen naar de damevleugel bewegen en op de halfopen c-lijn kan zwart meestal niet veel uitrichten.

De beste en meest succesvolle strategie die zwart mijns inziens in deze stelling kan gebruiken is de slechte-loper-strategie waar ik zo op terug kom. Een logisch plan is natuurlijk ook om op het doorzetten van b5 te spelen. Een plan dus met ..Pxd4, ..Le6, ..a6, ..Da5 en ..b5. Als het lukt een goed plan maar wit kan vaak ..b5 tegen houden door middel van trucs met Pd5 en eventueel a4 waarna hij met f4-f5 een aanval op touw kan zetten.

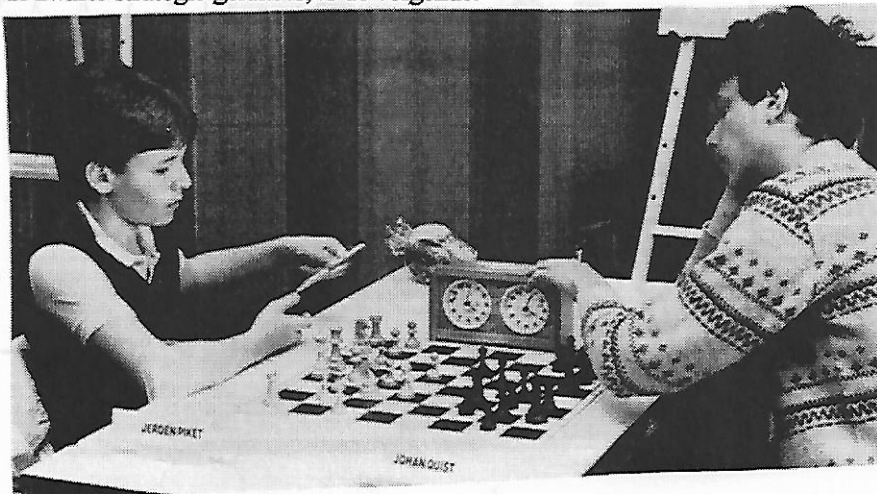

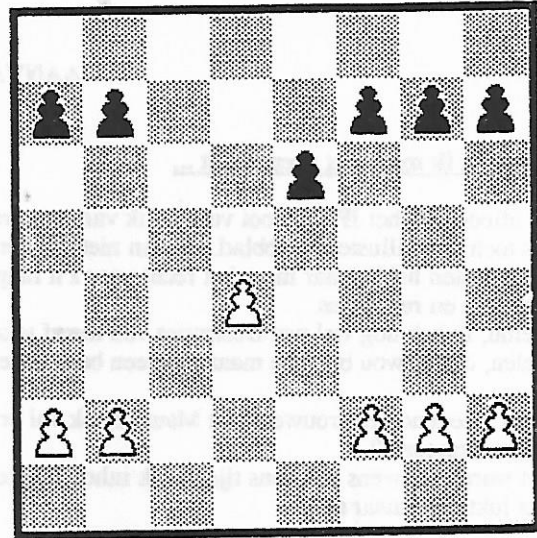
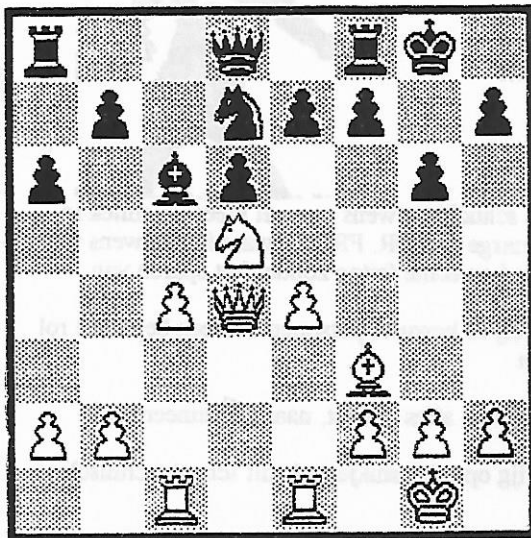
Een voorbeeld hiervan geeft de diagramstelling. Wit staat hier met sterke aanval op winst. Dit is de reden dat zwart meestal verkiest op d4 te ruilen en loper naar c6 te ontwikkelen. Hij kijkt hierbij pion e4 aan, waarmee f4 bemoeilijkt wordt.

Als dat al lukt verliest zwart na f5 ook niet nog eens een tempo omdat de loper niet meer instaat. Pion c4 kan zwart nu niet meer aanvallen maar dat is ook niet zijn bedoeling. Wel moet hij niet vergeten ..a5 te spelen om de witte expansie op de damevleugel tegen te gaan, wit wint dan met b4 een groot aantal tempi.

Zwart probeert nu de zwarte lopers te ruilen wacht tot wit een keer Pd5 speelt, slaat die er af met zijn loper en houdt een goed paard tegen een slechte witte loper over.

Een stelling waarin de zwarte strategie gelukt is, is de volgende.

17...e5 ! 18.Dd2,Lxd5 19.Dxd5,Pc5 en zwart won. Thor Hallsson - Petursson

Wit doet er goed aan de zwarte lopers op het bord te houden en b4 door te drukken. Zwart wacht dan zijn kans af. Hij hoeft niet te wanhopen omdat hij Pd5 altijd met Lxd5 kan beantwoorden wat, in tegenstelling tot de koningsindische drierijer niet tot een zwakke c-pion leidt.

Het is duidelijk dat iedere pionnenformatie om een eigen behandeling vraagt. Duidelijk is dat een klein verschil in formatie al grote gevolgen kan hebben. Ik vind het vreemd dat er tienduizenden openingsboeken, die bijna allemaal tot geen enkel begrip leiden, verschijnen, maar dat ik na Euwe's meesterwerk vrijwel geen boeken meer tegengekomen ben over pionnenformaties. Dit terwijl het al een paar eeuwen bekend is dat de pion de ziel is van het schaakspel. Een indeling en bestudering van schaakstellingen naar mogelijke pionnenstellingen is vaak zinniger dan naar opening denk ik. Zo lijkt het mij beter om bijvoorbeeld de geïsoleerde d-pion stellingen (Diagram 10) die uit openingen als Damegambiet, Caro Kann, Siciliaans, Nimzo-indisch en Tarrasch kunnen ontstaan gezamenlijk te bestuderen dan een voor een.

Iemand die stelling 10 op het bord krijgt en alleen, laten we zeggen, de Caro Kann zetjes uit zijn hoofd kent, gaat volledig voorbij aan alle kennis en ervaring met dit type stelling ontstaan uit andere openingen. Natuurlijk zijn openingsboeken nuttig maar de tienduizenden openingsboeken geven de lezer een illusie van eenvoud. Er staat immers zwart op wit hoe het moet. Openingsboeken, tegenwoordig voorzien van volledige partijen met vooral op het laatst, in de beslissende fase van de partij dus, opvallend weinig commentaar(!), geven de lezer vooral de illusie dat één openingsfoutje van de tegenstander de garantie biedt voor wéér een sappig punt. Zij die langer meegaan weten beter.

Johan Quist

AANVALLUUUUH !!!

1. Sorry, ik moet het even kwijt ...

Na afloop van het JP toernooi vernam ik van een tweetal lieden de schuchtere wens om wat meer polemieek in ons toch al zo illustere clubblad. En dan niet dat gerommel in de marge van DR. FRIET (waar ik trouwens wel van genoten heb!) maar meer het recht voor z'n raap werk gebaseerd op echte feiten zonder het sparen van personen en reputaties.

Welnu, ik heb nog wel wat frustraties van me af te schrijven, waarbij de bewuste personen ook een bepaalde rol spelen, dus ik wou bij deze maar eens een bescheiden begin maken.

Mooi meegenomen trouwens dat Mauritz ook vol bravoure stelde dat hij alles plaatst, naar ik aanneem ook ongecensureerd!?

Het wordt trouwens wel eens tijd dat ik inhoudelijke reacties loskrijg op mijn stukjes; als dit schaaktechnisch niet lukt, dan maar zo!

Eén voldoening heb ik al: Cor, om dit stuk kun je niet heen!

Trouwens behoorlijk grof van je om tot twee keer toe (beide voorgaande edities!) te melden dat je mijn stukjes niet eens *wilt* lezen omdat je ze niet interessant vindt... Ik kan best begrijpen dat sommige dingen boven je pet gaan, maar dan past toch eerder een bescheiden stilzwijgen...

Mauritz, jij die de kunst van het beledigen tot ware kitsch hebt verheven, zult het wel kunnen waarderen dat ik na deze inleiding jou als eerste onder de loupe neem (op Cor kom ik later nog wel terug...). Tot mijn grote schrik was het niet te vermijden dat ik naast je kwam te zitten bij de Chinees. Eerst viel het erg mee (je kan ook wel slijmen) en kon ik, ondanks het feit dat je oeverloos doorzeurde over mijn vorige stuk in het clubblad en dan met name de kwaliteit van de diagrammen ..., voor het eerst langer dan een uur naar je luisteren zonder braakneigingen te krijgen. Maar op een gegeven moment ging je toch te ver: betere diagrammen, meer diagrammen, diagrammen op andere momenten?!? en ik ging weer spontaan over mijn nek. (De kwaliteit van het eten was overigens prima, dank u). Dat die foto's van maanlandschappen uit de 70-er jaren mijn vorige artikel hadden verziekt had ik al flink buikpijn van, maar dat je me daarmee moet afzeiken terwijl jij te lamleidendig was om je verantwoordelijkheid op dat punt te nemen is werkelijk het toppunt. Tekenend voor het beest(je) is ook dat jij na kritiek in die richting direct het hoofdredacteurschap op mij wilt afwentelen. Nee Mauritz, die vlieger gaat niet op, laat eerst maar eens zien dat je ook verantwoordelijkheid aan kunt zonder dat andere mensen de problemen voor je oplossen. De eer en dikke salarissen opstrijken kunnen we allemaal wel.

Er was echter een gelegenheid waarbij je me nog meer wist te schofferen. In de zomer van 1994 overviel je mij nietsvermoedend met de volgende botte mededeling: "Zeg Albert, je hebt zeker wel begrepen dat je uit het eerste team gezet wordt". Je resultaten waren slecht, ik heb hartstikke goed gescoord in de RSB en ik kom dus in het eerste".

Let wel: een week voordat de teamsamenstellingscommissie zou vergaderen vertelt Mauritz op zijn onbehouwen wijze dat jij niet en hij wel in het eerste team komt!

In eerste instantie denk je natuurlijk aan een wrange grap: de teamsamenstellingscommissie moet immers nog officieel vergaderen en Mauritz zit daar toch niet in en voorzover ik weet wordt hij toch ook geen teamleider van het eerste, of wordt hij misschien voorzitter?? Maar opeens zijn de laffe honden van de teamsamenstellingscommissie ook present: ja, wat Mauritz zegt klopt helemaal, de speelsterkte van een aantal mensen ontloopt elkaar niet veel, men wil meer gaan rouleren (jaja...), ik sta er maar een jaartje naast (...jaja!), etc.

Mauritz, ik kan het jou niet kwalijk nemen dat ik uit het eerste team ben gezet en ik heb altijd gezegd dat jij ook recht had op een plaats in het eerste gezien je verdiensten in het tweede team.

Waar ik dus met name over val is *de wijze waarop dit is behandeld door de teamsamenstellingscommissie*, waarin Johan, Taco en Ronald Verbeek natuurlijk een vooraanstaande rol spelen. Hadden ze nu echt niemand beter dan jou om dit op zo'n elegante manier aan mij te vertellen? Durfden ze het niet zelf aan mij te vertellen? Als het niet zo onnadenkend en openlijk grof overkwam, zou je haast gaan denken dat er inderdaad een smerig spelletje gespeeld is. Stuitend vind ik daarom ook de rol van teamleider Ronald Verbeek. Ik heb van hemzelf helemaal niets over de kwestie vernomen, ervoor noch erna, het is bij de voortijdige mededeling van Mauritz gebleven... Ik kan heel goed aanvoelen hoe moeilijk het is om zo'n boodschap te moeten brengen, maar als je er echt van overtuigd bent dat je op een eerlijke wijze de sterkste spelers hebt gekozen, dan kun je dat toch iemand uit de commissie zelf of het bestuur laten vertellen zodra het besluit *officieel* is genomen. Ik heb in elk geval een hele vieze smaak aan deze procedure overgehouden.

Een inhoudelijke discussie over speelsterkte en resultaten intern en extern wil ik best aangaan, maar is natuurlijk vrij zinloos. Op een gegeven moment moet er toch gekozen worden en de selectie is altijd subjectief en een momentopname. En ik ben ook geen bestuurslid die al zijn gewicht in de schaal werpt en zelfs met de rechter gaat dreigen om zijn plaats veilig te stellen (...)

Voor diegenen die misschien nog twijfelen: deze kwestie zit (zat) mij inderdaad erg hoog en dit stukje lucht al aardig op! Het is alleen wel beroerd voor de club en mijzelf dat mijn resultaten (extern) dramatisch zijn verslechterd sinds ik in het tweede team speel. Een verloren WK-match is er niks bij! Voor een deel wijt ik dat toch echt aan bovenstaande geschiedenis. Gelukkig heb ik het lek sinds kort weer boven water.

Van het toegezegde rouleren is dus ook niet veel terecht gekomen: Ron Heusdens erin (terecht) en Mauritz er direct weer uit. "Ze deden een plas en alles bleef zoals het was" (met een klein nuance verschil voor Jim en mij ...).

Gezien de vele conflicten tot nu toe bij de teamselecties, zie ook de onvrede bij Neil Radburn, is het nu toch wel de hoogste tijd voor een duidelijke selectie-procedure en vooral goede communicatie vanuit de teamsamenstellings-commissie en het bestuur. Dat bespaart de club punten en leden! En hopelijk voorkomt dat ook het negatieve verschijnsel van het afkraken van elkaars prestaties.

NB: Het heeft er nu soms alle schijn van dat men naar een bevestiging zoekt van de plaats die iemand inneemt op een bepaalde (virtuele) ranglijst. De speelsterkte vanaf plaats 5/6 tot en met plaats 13 ontloopt elkaar echt niet veel. Laten we dat goed voor ogen houden en waardering hebben voor elkaars prestaties.

Rouleren is op zichzelf wel een logische gedachte, maar schept veel te veel onduidelijkheid en valse verwachtingen.

Een duidelijke selectie-procedure kan toch zo simpel zijn: neem de betrouwbare externe rating als maatstaf (hier pleit bijvoorbeeld Heico Kerkmeester al jaren voor), een slechte externe score voor het SGO team levert een lagere plaats op, in twijfelgevallen de interne resultaten meewegen. Ik kan me heel goed voorstellen dat ikzelf dan buiten het eerste team val. Dit stukje is sowieso niet bedoeld als sollicitatiebrief

(...)

Tot slot: dat er mensen zijn die "zonodig in het eerste (of tweede, of derde etc.) willen spelen" lijkt mij op zichzelf een goede zaak. Wat is er mis met gezonde ambitie? Bovendien kan het spelen op zaterdag heel aantrekkelijk zijn.

2. Het zoenoffer aan Caissa

Na al deze ellende (sorry, ik moest het een keer kwijt) duiken we maar gauw onder in de wonderschone wereld van Caissa, waarin al het voorgaande ineenschrompelt tot de ware proporties: totaal onbelangrijk.

Volop geïnspireerd door het Hoogovens toernooi vond ik het JP toernooi een uitgelezen mogelijkheid om creatief te spelen.

In de eerste vier partijen presteerde ik het om telkens een (of meer) stukoffer(s) te brengen. Alleen tegen Mauritz was het niet correct, in feite een stukoffer teveel (tegen die Caro-Kann variant is 1 stukoffer standaard dus moest ik er zonodig twee offeren). In de vijfde en zesde partij ging het al wat minder: tegen Jorem en van Kempen won ik slechts middels een schijnstukoffer. En in de laatste partij tegen Cor Feelders was er sprake van een blunder in plaats van een offer.

Hierna geef ik een compilatie in beeldvorm van de vier offerpartijen die 2x winst en 2x verlies opleverden. Een mooie gelegenheid om het diagram printprogramma te testen dat de redactie van dit onvolprezen clubblad mij welwillend ter beschikking stelde (wel een half jaar te laat nondeju!).

(... 10 minuten later ... dat mij dat nu weer moet overkomen: bij het inlezen van het programma vanaf flop krijg ik een 'ERROR in INT24' 'DIAGRAM2.EXE KAN NIET GELADEN WORDEN'

... Shit!! Nou dan Mauritz maar even bellen, deze high-tech verantwoordelijke heeft ongetwijfeld een modem thuis en dan kan hij wel even een goede versie overseinen ...

... Mooi niet dus, het kon wel over de telefoonlijn maar dat kostte een uurtje blaren op de tong lullen. Zal mij benieuwen hoe dit eruit komt te zien.

... Mea culpa: het was inmiddels al weer zaterdagavond na de tweede dead-line ...

... Ja, in het gewone leven kom ik ook altijd in tijdnood...)

In de eerste ronde moest ik, na een veel te korte nachtrust, tegen de altijd gevaarlijke Daan Smit (hoewel, met die broer van hem heb ik soms nog meer problemen). Daan werkte deze keer fantastisch mee, zie diagram 1 en 2.

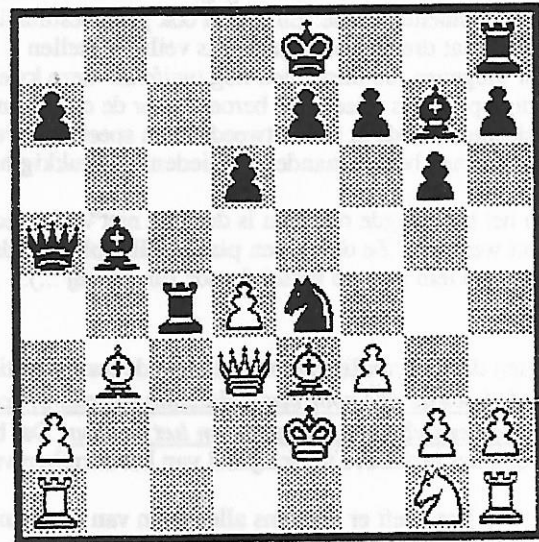
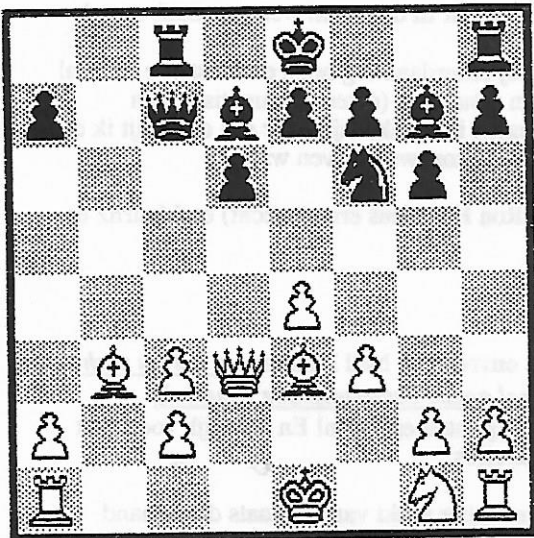

Diagram 1) Zwart speelt 13...Pxe4! Diagram 2) Stelling na 17...Txc4!

In de tweede ronde mocht ik mijn "weerleggingsvariant van het Frans" spelen tegen de heer Blonet. Hij speelt het tegen met 7...f5 waarna wit vaak de mogelijkheid heeft om op een goed getimed moment te offeren op f5. Door de opstoot e5-e6 wordt dan verwarring gesticht in het vijandelijke kamp en de loper op g3 gaat een flink woordje meeblazen. Zo ook hier, in diagramstand 3) slaat wit toe met 11. Lxf5! en verkrijgt zeer kansrijk spel. De heer Blonet verdedigde echter zeer goed en uiteindelijk was er een duidelijke fout van zijn kant nodig om wit eenvoudig aan het punt te helpen.

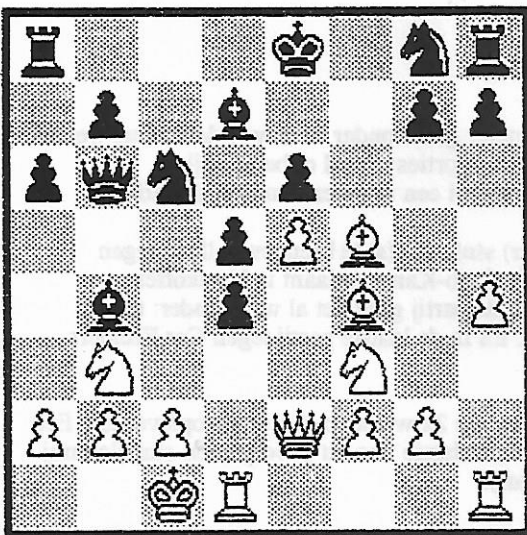

Diagram 3) Stelling na 11.Ld3xf5

De mooiste partij was mijn verliespartij tegen Ruud-Jan Kloek. Ja, die heeft nog weinig aan tactische slagvaardigheid ingeboet. In diagram 4) speel ik het verrassende en sterke stukoffer 15...Lc8-f5! In feite een harmonieuze voltooiing van de ontwikkeling, er wordt altijd wel wat terugverdiend op c5 en/of in de aanval. Het is met name ook sterk omdat het wel aangenomen moet worden (nb: een niet te verwaarlozen aspect!). De partij ging verder met 16.exf5 Tac8 17.fxg6 hxxg6 18.Pxe5 Lxe5? Fout, na 18...Txe5! staat zwart in hogere zin gewonnen stelden we samen na de partij vast: 19.Pd7 faalt dan op 19...Txc2 20.Pxb6 Pf2+ etc. Zoals het nu gaat heeft Ruud-Jan een afgemeten verdediging: 19.Pd7! Dd6 20.Da4! (valt ook nog het paard op g4 aan).